

Metamorfose

2026

our performance protects yours

Welkom!

We leven in een tijd van verschuivingen. Wat vast leek, blijkt voorlopig, wat ondenkbaar was, wordt werkelijkheid. De wereld verandert van gedaante soms langzaam en haast onmerkbaar.

Tegen die achtergrond krijgt het thema van deze Gedichtenweek — METAMORFOSE — een bijzondere zeggingskracht.

Al meer dan twee decennia lang biedt deze week en in het bijzonder de laatste donderdag van januari een vaste plek voor poëzie in een veranderende samenleving. Dat Gedichtendag inmiddels aan haar 23ste editie toe is, onderstreept hoe blijvend de kracht van poëzie is, juist in tijden van onzekerheid.

In die voortdurende beweging krijgt het thema van deze Gedichtenweek — METAMORFOSE — een bijzondere betekenis. Poëzie is bij uitstek de kunst van de gedaanteverwisseling. In een gedicht kan een woord een andere lading krijgen, kan stilte spreken en kan kwetsbaarheid kracht worden.

In de gebouwen van het bekende textielbedrijf Alsico verkennen wij, in een intense samenwerking met de Kunstacademie Vlaamse Ardennen, in een mix van woord, beeld, muziek en kunst “Metamorfose” in haar vele vormen.

We danken ook alle deelnemers, jong en oud, aan de wedstrijd voor hun creatieve invulling van het thema.

Moge deze brochure u een moment van verbeelding, stilte en emotie bezorgen.

Namens de werkgroep
Marc De Turck.

Poëzie ontmoet het ruige hart van de industrie op Gedichtendag.

Ronse blijft het bruisende hart van de Vlaamse Ardennen. Onze stad heeft een sterke aantrekkingskracht en dat willen we blijven koesteren. Samen zetten we in op meer beleving, ontmoeting en kwaliteit voor iedereen. We willen ook graag zoveel mogelijk mensen laten participeren in ons innerlijke moment tijdens deze jaarlijkse gedichtendag.

Op Gedichtendag krijgt poëzie een onverwacht decor. Geen stille leeszaal of klassiek podium, maar een omgeving waar ruwheid, arbeid en industrie voelbaar zijn. Woorden weerklinken tussen textiel en geschiedenis, en tonen dat poëzie ook daar haar plaats heeft.

Gedichtendag brengt taal naar een setting die contrasteert met het fragiele beeld dat vaak aan poëzie kleeft. Net in het industriële landschap krijgen gedichten met deze metamorfose extra kracht: rauw, eerlijk en ongefilterd. Het is een ontmoeting tussen het woord en de werkvloer, tussen verbeelding en realiteit.

Met deze insteek wil de organisatie tonen dat poëzie geen grenzen kent en mensen kan raken op plaatsen waar men het misschien niet meteen verwacht. Gedichtendag wordt zo een beleving die niet alleen gelezen, maar ook gevoeld wordt.

Gedichtendag bewijst dat poëzie leeft — ook in het ruige binnen de industrie.

In CC De Ververij willen we de beleving verder uitbreiden. Poëzie blijft haar plaats hebben en is een belangrijke culturele activiteit binnen cultuurlink, gedichtendag waar creativiteit en ontspanning samenkomen.

Joris Vandenhoucke
Schepen van Cultuur

Onze waardering en welgemeende dank voor de fijne samenwerking met ...

- Joris Vandenhoucke, schepen van Cultuur.
- Het stadsbestuur en de technische dienst van de stad Ronse.
- De Openbare Bibliotheek van Ronse.
- De uitleendienst van de Provincie Oost-Vlaanderen.
- Kunstacademie Vlaamse Ardennen: Gudrun Backeland, Gert Crispyn, Vinciane Degroote, Lieselot De Sadeleer, Koen Desimpelaere, Scarlett Henrist, Greet Heyse, Niels Lingier, Marjan Loman, Sarie Lust, Els Trio, Dieter Van obberghen, o.l.v. Filip Vandemeulebroecke.
- Jan Leconte, cultuurbeleidscoördinator CC De Ververij en Cultuurdienst.
- De medewerkers en het technisch personeel van de Cultuurdienst.
- De Heren Bernard en Vincent Siau - Alsico.
- Delrue Rent - Anzegem.
- De werkgroep 't Ronssies Geklapt.
- De pianobegeleiding: Wim Walgraeve
- De chauffeurs: Philippe Degroote, Danielle De Meue, Geert Illegems, Rudy Paqué, Gyuri Spies en Jacob Valcke.
- De voorlezers: Eric Duthye, Charlotte Van Mol en Werner Vervecken.
- De stem in de busjes: Sylvie Vandeputte.
- De stem bij evocatie 't Ronssies Geklapt: Daniël Vandenhoucke.
- De vrijwilligers van Oxfam-Wereldwinkel Ronse.
- De begeleiders: Marie-Claire Delanghe, Dimitri Desmet, Thomas Deriemaeker, Yari Gielen, Chantal Himbrecht, Ann Lepez, Kevin Onijn, Tina Reygaert.
- De technische ploeg: Fabian Deruyck, Philippe Haustraete, Joris Stockman en Wim Vermote.
- De foto's van onze vorige editie in deze brochure: Anneke Kestelyn.
- Met de financiële ondersteuning van Alsico, Beobank Ronse, DVV Verzekeringen, BNP ParisBas Fortis Ronse, Marnixring Ronse Taalgrens, Optiek Sofie en DV CIVIL
- Met de steun van: Sarah Haentjes apotheek, Hermes pralines, Seynaeve patisserie, Spiers, Bio Boutique en Viva La Vie.
- De jury van de wedstrijd: Greet Baekeland, Tom Bruynooghe, Marie-Claire Delanghe, Sophie Delbar, Marc De Turck, Pauline De Vos, Chantal Himbrecht, Ann Lepez, Julie Souris en Gaby Verzele.
- De medewerkers van de werkgroep Gedichtendag: Marc De Turck, Joris Vandenhoucke, Jean-Paul Cardon, Gert Crispijn, Marie-Claire Delanghe, Sophie Delbar, Fabian Deruyck, Marc De Venter, Philippe Haustraete, Chantal Himbrecht, Ann Lepez, Joris Stockman, Wim Vermote, Leo Verstichel en Gaby Verzele.

GEDICHT VAN DE STAD RONSE 2026

De werkgroep "Muzen in de Stad" van Cultuurlink organiseert jaarlijks haar Gedichtenwedstrijd. Voor deze editie werd gekozen voor het thema "Metamorfose".

Men kan daarbij deelnemen in de volgende categorieën :

- 12 tot en met 14 jaar
- 15 tot en met 17 jaar
- 18 tot en met 35 jaar
- 35 +

In iedere categorie wordt het winnend gedicht geselecteerd. Uit deze vier wordt uiteindelijk het 'Gedicht van de stad Ronse 2026' gekozen.

De winnaar van het stadsgedicht ontvangt een tegel (in het stadsbeeld) met een gedeelte van het winnend gedicht en een geldprijs. De winnaars van de andere categorieën krijgen een prijs in natura.

Bij de keuze van het 'Gedicht Stad Ronse 2026' werden de winnende gedichten van de vier categorieën (zie verder) nogmaals besproken.

De jury was het er al snel over eens dat de gedichten "Bij het oude" van Philip Hoorne (categorie 35+) en 'Muurbloem' van Dieuwke Lauwers (cat. 15-18) beide de titel 'Gedicht Stad Ronse' meer dan waard waren.

Het werd dan ook een geanimeerde discussie waarbij beide gedichten nogmaals uitvoerig besproken werden.

Uiteindelijk koos de jury voor **'Bij het oude'** van **Philip Hoorne** als 'Gedicht van de Stad Ronse 2026'.

'In dit gedicht waagt de dichter zich aan een "negatieve" metamorfose : een eens "harmonieus" koppel waar beiden een andere richting aan het uitgaan zijn. Er worden alledaagse beelden gebruikt "familiefeesten met zwartgeblakerde worsten en lauw bier", maar die worden mooi poëtisch samengesteld om een mooi geheel te vormen.'

Bij het oude

*Ze vraagt of ik mijn plannen glad wil strijken
alsof een voornemen beter ademt als het
kreukvrij bungelt aan een koelkastmagneet
in de vorm van een overzees land.*

*Ze leest afgewerkte boodschappenlijstjes
voor aan haar Schnauzer, die haar negeert.
En ik, ik splits mezelf in almaar kleinere stukjes
zodat ze makkelijker om me heen kan lopen.*

*Op familiefeesten met zwartgeblakerde worsten
en lauwe gesprekken gaat ze rond met altijd weer
dezelfde vraag: waarom blijft alles bij het oude?*

*Elke dag bekwaam ik me in het bedenken van momenten
die nog niet durfden te gebeuren, terwijl zij blijft hopen.
Telkens als ik wegkijk, zie ik haar smekende ogen.*

Philip Hoorne

WINNAAR 'Gedicht van de Stad Ronse 2026

De lezer kan hierna kennis maken met de winnende en genomineerde gedichten in de verschillende categorieën, telkens met een korte motivering door de jury:

Algemeen

Een jurylid kon op algemene instemming van de collega's juryleden rekenen, toen hij schreef: "Het thema "Metamorfose" bracht bij vele dichters onvermijdelijk de Ovidius in henzelf naar boven en leidde tot vele mythologische referenties, wat de classicus in mij wel kon bekoren. Verrassend genoeg kwamen hierbij ook existentiële vragen aan de oppervlakte zoals de plaats van de mens in de natuur. Dat in Ovidius' werk mensen wel eens in bomen en planten kunnen veranderen -denk aan het prachtige beeld van Daphne en Apollo door Bernini- zou daar wel eens aan de grondslag van kunnen liggen. Verder fladderde de metafoor van de vlinder vrolijk rond, zeer bruikbaar door zijn verschillende stadia van transformatie, van lelijke jonge rups tot prachtige kleurrijke vlinder."

CATEGORIE VAN 12 TOT 14 JAAR

Algemeen : Dit jaar waren er veel kwaliteitsvolle inzendingen; dit mede dankzij de goede samenwerking met de scholen, die de leerlingen stimuleerden bij het schrijven van poëzie.

De jury besprak verschillende gedichten. In deze categorie valt het op dat de jonge dichters vaak wel al een goed idee hebben van wat ze willen vertellen, maar dit nog al te vaak te verhalend doen.

De volgende 3 gedichten sprongen er uit en werden dan ook genomineerd.

1. 'Ergens tussen gisteren en vandaag' van Ibrahim Tahiri Belhssaian :

"Dit gedicht vormt reeds een mooi geheel, maar lijkt niet volledig af. De jonge dichter heeft al een goed idee van wat metamorfose inhoudt en betreft dit op zijn eigen leven. In een poëtische zelfreflectie met mooie beelden (daar duikt de rups al even op) en vergelijkingen staat de dichter kort stil bij het eigen groeiproces."

2. 'De banaan' van Miro De Voet

Volgens de jury: "Een heel origineel gedicht"; de dichter koos hier voor de dagelijkse metamorfose van een banaan (die 's nachts recht wordt). Bepaalde rijmen voelen nog iets geforceerd aan, maar hier zit veel potentie in."

3. 'Stille dromen' van Levana Deblauwe

"Dit is een compleet gedicht," aldus de jury. "Een gedicht dat een verhaal van hoop brengt, maar ondanks zijn verhalend karakter ook sterk poëtisch klinkt, met heldere beelden, een vlot ritme en rijm die niet al te dwingend zijn. De dichter speelt heel mooi met contrasten, zoals tussen schoonheid en lelijkheid, tussen lichtheid en de zware omstandigheden die met armoede gepaard gaan. Het draagt ten slotte een prachtige boodschap uit!"

De jury koos als winnaar in deze categorie 'Stille dromen' van Levana Deblauwe

WINNAAR

Stille Dromen

*In een straat met scheve stenen
waar het altijd koud leek te zijn,
danste een meisje heel stilletjes
op haar dunne schoentjes op het plein.*

*Haar jurkje was een beetje kapot,
maar in haar hoofd was alles mooi.
ze draaide rond in de schaduwen,
ze dartelde in haar kooi.*

*Langs huizen waar mensen piekerden
liep zij licht, bijna als de wind.
Ze voelde geen armoede in haar hart,
alleen muziek, zoals in dromen van een kind.*

*Op een dag zag iedereen haar dansen,
maar niet meer op dat koude plein.
Ze stond nu in een grote zaal,
waar ze echt thuis kon zijn.*

*Niemand lette nog op haar oude schoenen
of het stof dat ooit op haar jurkje zat.
Ze zagen enkel hoe mooi ze droomde
de zwaan die ze in zich had.*

*En zo werd dat stille meisje
een ballerina, dapper, blij en vrij.
En ik denk dat iedereen nu weet:
zelfs uit heel kleine dromen
kan een grote toekomst komen.*

Ook voor jou en mij.

Levana Deblauwe

GENOMINEERD

Banaan

Ze zien mij als wat fruit, gezond maar vooral krom.

Maar ze weten niet, ik hou ze voor de dom.

's Nachts in de fruitschaal, ja hoor, het is echt,

Word ik dan ineens kaarsrecht.

Ik poets de tafel, veeg de vloer,

Draai wat rondjes en dan weer door.

Het zweet loopt over mijn schil,

Maar ik doe mijn nachtklusjes met vlijt en wil.

Maar tegen 't eerste ochtendgloren,

De dauw nog maar net geboren,

Kreun ik zachtjes, moe en klein:

"Van al dat werk doet mijn rug weer pijn!"

En als de zon de kamer vult,

buig ik terug, bijna helemaal gekruld.

Weer krom zoals ik altijd was,

Ik ben een held en vergeet soms wel mijn last.

Miro De Voet

GENOMINEERD

*Ergens tussen gisteren en vandaag ben ik iets kwijtgeraakt
en iets nieuws begonnen.*

*Ik merkte het pas te laat
zoals je pas ziet dat het lente wordt
als de bomen al groen zijn.*

*mijn gedachten,
die vroeger vastzaten zoals een rups in een cocon
lieten ineens los.*

*Ik voelde mezelf veranderen,
niet in een keer maar een beetje.
Alsof ik steeds meer ruimte kreeg
om te worden wie ik eigenlijk was.*

*En misschien is dit pas het begin,
maar ik weet nu dat veranderen niet breken is
het is
groeien.*

Ibrahim Tahiri Belhssaian

CATEGORIE JEUGD VAN 15 TOT 18 JAAR

In deze categorie waren weinig inzendingen, maar één dichter leverde twee gedichten af die beide van een heel hoog poëtisch niveau waren. Zij tonen een diep doordenken van het leven, met als verbindende factor dat ze de hoop, die metamorfose van het negatieve naar het positieve, centraal stellen.

De jury nomineerde dan ook beide gedichten van Dieuwke Lauwers.

1. **‘Muurbloem’** beschrijft de levenservaring van een introvert, sensitief persoon, maar waar dit eerst negatief lijkt ervaren te worden – de dichter spreekt van overleven -, gloort al snel de hoop door de versregels, en worden die introvertie en sensitiviteit een kracht. Bovendien spreekt uit deze beschrijving een sterk poëtisch gevoel voor stijl en spel met taal en beelden.

2. **‘Hoop’** toont dezelfde doordachte levensfilosofie, een geloof in een positieve toekomst ondanks alles, deze keer in één mooi uitgewerkt beeld van een sprietje dat blootgesteld wordt aan de elementen, maar niet breekt.

In deze categorie is van **Dieuwke Lauwers** uiteraard de winnaar.

WINNAAR

Muurbloem

*Ik sta aan de rand van gesprekken,
zoals mist aan de rand van licht.
Ze lachen, ze leven, ze vallen
ik vang hun schaduwen op.*

*Ik zie te veel, voel nog meer,
en zwijg alsof stilte mijn taal is.
Men noemt dat verlegenheid,
maar het is overleven.*

*Ik groei in hoeken waar niemand kijkt,
in spleten tussen verwachting en waarheid.
Soms bloei ik onverwacht
een kleur die niemand vroeg,
maar even blijft hangen in de lucht.*

*Er zijn dagen dat ik geloof
dat kijken ook deelnemen is,
dat luisteren een soort dapperheid kent.
En dat zelfs een muurbloem
op een dag kiest
om naar het licht te draaien.*

Dieuwke Lauwers

Hoop

*Ze is klein, bijna achteloos,
een sprietje in verbrande aarde.
Je zou haar niet zien,
als je haast hebt.*

*Ze vraagt niets
alleen tijd en een kier licht.
En telkens als de wind haar buigt,
kiest ze ervoor
om niet te breken.*

*Hoop is geen zekerheid,
maar een keuze met gesloten ogen:
geloven dat morgen luistert,
zelfs als vandaag doof blijft.*

Dieuwke Lauwers

CATEGORIE VAN 19 TOT 35 JAAR

In deze categorie (32 inzendingen) zaten enkele mooie gedichten, die duidelijk boven de rest uitstegen. De jury nomineerde

1. 'Wat als' van Silke Eckelaert

Dit gedicht bevat vele mooie beelden en leverde stof voor discussie op bij de juryleden: voor de ene ging dit gedicht over een belangrijke keuze maken (springen of niet), voor de andere gaf dit gedicht associaties met angst voor suïcide.

2. 'Groeipijnen' van Simon Hollevoet

Dit is een mooi gedicht, dat veel emoties oproept. De groeipijnen van de dichter luiden een persoonlijke metamorfose in, ook gedeeltelijk gefocust op de relatie met zijn ouders. Het gedicht zit heel goed in mekaar, en vertelt een verhaal, zonder het poëtische uit het oog te verliezen.

3. 'Schipper' van Augustin Grenné.

Dit gedicht gaat letterlijk en figuurlijk in de diepte. Met een rijkdom aan associatieve beelden richt de dichter zijn of haar blik naar binnen. Hij of zij toont daarbij een rijke woordenschat en speelt met de taal, beelden en contrasten; het vergelijken van het eigen lichaam met een kathedraal, is een origineel uitgangspunt.

In de categorie 19-35 jaar kiest de jury voor 'Groeipijnen' van Simon Hollevoet als winnaar.

groeipijnen

*ik deel me op in stukken
nestel ze onderhuids
tot het bloeden stopt*

*verlies ik mezelf voor mijn stem
die later schreeuwt tegen een psycholoog
ik weet waar het begon
spaar me honderd euro uit*

*fluister mijn naam voor ze bestaat
zeggen me met ouders die houden van elkaar
meer dan wie ik voor hen kan worden*

*ik ga wedstrijden voor ze winnen
viool spelen tot ze me huilend vragen te stoppen
het rusthuis betalen waarin ze kunnen vergeten
alles wat ze doen krijgen ze dubbel terug*

*maar eerst wil ik wankelen op ongeoefende benen
dansen op de voeten van reuzen
op babyhanden worden ze gedragen
wanneer ben ik die ontgroeid?*

Simon Hollevoet

GENOMINEERD

Schipper

*keer op keer drijven mijn woorden uit elkaar
zoek ik in de diepzee van mijn hoofd
land om te begaan
al is het stormtij moeilijk te bekeren
in mijn lichaam huist een kathedraal*

*onder mijn ribgewelf ligt een gloren omsloten
met loden sponningen dooraderd
schemert in mijn lichtbeuken
de gloed van een nieuw bestaan*

Augustin Grenné

Wat als...

*sta ik te staren in de diepte
met mijn voeten tegen de kant
het is een flinterdunne grens
die wondermooie rand*

*ik ben niet bang van de hoogte
al blijft er wel iets dringen
wat als ik een stille schrik heb
schrik om te willen springen*

*tuimel ik naar beneden
in de diepte onbekend
val ik in honderdduizend stukjes
of kom ik terecht op beide voeten
zoals ik ben gewend*

*ik kijk vooruit
naar de horizon zo wijd
wat als...
wat als ik toch blijf zweven
ergens waar de wind me toe leidt*

Silke Eeckelaert

CATEGORIE 35+

In deze categorie waren er dit jaar 138 inzendingen. De jury vond het algemeen niveau erg hoog liggen. Tijdens het overleg werden verschillende gedichten besproken en werden er serieuze debatten geleverd om uiteindelijk tot de volgende 3 genomineerden te komen.

1. 'Treinreis' van Gerda Verschueren

De dichter speelt hier op kritische wijze met typisch volkse Vlaamse elementen, die vergane glorie blijken: de kerken zijn leeg en de bloementuil van de kermiskoers is er een van plastic. Het karakter van onze steden en dorpen ontsnapt niet aan de metamorfose. Ook hier valt de rijkdom in de taal op, met onder andere een aantal knappe personificaties.

2. 'Bij het oude' van Philip Hoorne

In dit gedicht waagt de dichter zich aan een "negatieve" metamorfose : een eens "harmonieus" koppel waar beiden een andere richting aan het uitgaan zijn. Er worden alledaagse beelden gebruikt "familiefeesten met zwartgeblakerde worsten en lauw bier", maar die worden mooie poëtisch samengesteld om een mooi geheel te vormen.

3. 'Gisteren komt goed' van Martin Henrist.

In deze categorie werden vrij veel gedichten ingestuurd met dementie als thema. Dit gedicht was met voorsprong het beste over deze thematiek. Zowel de titel "Gisteren komt goed" als het eerste vers "Kwart voor licht" zijn mooie poëtische vondsten.

De dichter gebruikt mooie en soms grappige beelden, waardoor het gedicht, ondanks het thema, nooit zwaar overkomt.

De jury kiest voor 'Bij het oude' van Philip Hoorne als winnaar in deze categorie.

Categorie 35+

WINNAAR (en GEDICHT STAD RONSE)

BIJ HET OUDE

*Ze vraagt of ik mijn plannen glad wil strijken
alsof een voornemen beter ademt als het
kreukvrij bungelt aan een koelkastmagneet
in de vorm van een overzees land.*

*Ze leest afgewerkte boodschappenlijstjes
voor aan haar Schnauzer, die haar negeert.
En ik, ik splits mezelf in almaar kleinere stukjes
zodat ze makkelijker om me heen kan lopen.*

*Op familiefeesten met zwartgeblakerde worsten
en lauwe gesprekken gaat ze rond met altijd weer
dezelfde vraag: waarom blijft alles bij het oude?*

*Elke dag bekwaam ik me in het bedenken van momenten
die nog niet durfden te gebeuren, terwijl zij blijft hopen.
Telkens als ik wegkijk, zie ik haar smekende ogen.*

Philip Hoorne

GENOMINEERD

Treinreis

*Het is ten sterkste aan te bevelen
het land niet per spoor
te doorkruisen
ook al is dit het enige
wat rechtlijnig loopt*

*Glurende treinen dommelen langs
de grauwe keerzijde van façades
hier wonen immers verkavelde mensen
ze zappen zich een weg
uit het dagelijks gedonder
van mistige kerktorens
hoog boven zondig lege biechtstoelen
en een stil preekgestoelte*

*De bareel knipt
verdwaalde kermiskoersen in tweeën
op weg naar de plastieken tuil.
Tussen de vliegende wolken
jagen duiven op de eeuwige wisselbeker*

Gerda Verschueren

Gisteren komt goed

*Kwart voor licht en ik weet
nog niet wie ik vandaag zal zijn
Hopelijk niet haar verre oom
wiens alcoholadem de mijne benam*

*Urenlange stiltes wisselt ze
met dialogen over die wereld
waarin ze toen, het geheugen
even strak als de huid, floreerde*

*Verleden week nog was ik haar
vroegere buur, met appelbomen
achterom, en gras waar de zon
wekenlang in dommelde*

*Soms komt haar vader langs
met kromme rug van het harde
labeur dat hij, om de vele monden
niet kon weigeren*

*Ik aanvaard elke aangemeten huid
elke plot, elk groot gênant geheim
en luister aandachtig naar die
gerimpelde woorden om haar mond*

*Heel af en toe, val ik even uit mijn rol
wanneer ze niet lang, maar door me
heen kijkt, mijn naam haar hoofd ontwart
en ik haar in dit, mijn verleden
wil bewaren*

Martin Henrist

Marnixring Ronse Taalgrens steunt jaarlijks de organisatie van de Gedichtendag van de stad Ronse. Deze organisatie kent zijn jaarlijkse prijs toe voor het beste Nederlandstalig gedicht van een Ronsenaar.

Marnixring Ronse Taalgrens koos dit jaar voor **“Fluistering van mijn hart”** door **Kitty Eemans**.

De tekst leest als een poëtisch kortverhaal. Het bouwt langzaam een verrassende hoopvolle boodschap op. Dit positivisme is verfrissend en welkom in tijden waar negatief nieuws overheerst.

Fluistering van mijn hart

*Vandaag opende mijn hart
zoals een oude, vergeten deur
die jarenlang in stilte had gewacht
op één zachte aanraking.*

*Toen die beweging eindelijk kwam,
voelde het alsof er iets brak.
Alsof lagen van verdriet
verstoep in nerven en splinters,
zich eindelijk lieten zien.*

*In een reflex van zelfbescherming
wou de deur opnieuw sluiten
maar de fluistering van het hart
creëerde een adem van openheid.*

*De duisternis week zonder strijd.
Het was de hoopvolle belofte
van liefde die hun plaats innam.*

*De lege kamer werd gevuld
met stralen van zonlicht, als beloning
voor de herwonnen kwetsbaarheid.*

*Ik beloofde deze magische deur
opnieuw te eren, als het middelpunt
van mijn ziel, mijn ware thuis*

*Daar waar mijn waarheid ongehinderd ademt,
waar liefde in alle talen spreekt,
waar het herboren licht, als trouw kompas
mij telkens weer naar binnen leidt.*

Kitty Eemans

Gedichten die tijdens de gedichtenwandeling werden voorgedragen of creatief bewerkt

Miguel

*Heel even maar
dacht ik aan een vlieg
tussen de kaken van een kruisspin
toen je moeder je
heel even maar
kraakte voor je uit haar weggleed:
een astronaut,
een kleine reiziger-met-de-helm-geboren*

*En, weet je:
door het water in haar ogen
zag ik hoe fijn ze het vond
de kleur van je vlees te zien
en dat wat een jongen van je maakt*

*Toen je uit mij in haar oversprong
- 'n kreet, 'n lange zachte slaap -
zat er een late ekster in de tuin
die toen reeds met zilveren woorden
over jou haar bek niet houden kon.*

*Je veel te hoge hoofd
en veel te gulzig zuigen aan de tepel:
het waren heilige tekens
op deze bijna te zonnige zondag*

*Het land plooid voor me open
als voor de scharen van een ploeg
toen ik als een man op mijn fiets
naar je pas geboren grootouders toe-
reed
om te zingen dat je er was*

*Met je haar
en je blauwe ogen
en je bijna vijf kilo.*

Willie Verhegge
door Eric Duthye

Storm

*En als de storm eenmaal voorbij is,
zul je je niet meer herinneren
hoe je er doorheen bent gekomen,
hoe je het hebt overleefd.*

*Je weet niet eens zeker
of de storm echt voorbij is.*

*Maar één ding is zeker:
als je uit de storm komt,
ben je niet meer dezelfde persoon
als degene die erin stapte.*

vertaalde tekst van Haruki Murakami
door Charlotte Van Mol - Groepsmusi-
ceren - Street Art Atelier - Wim Wal-
graeve

Buuntchies Nuitchies

'k Rappeleire ma° nog goed va vroeger
ah, ie ees doer ° Buuntchies Nuitchies
iek iete fa°telijk Julien
moer d'er woeren er nie veilen dien da wiesten

Uuren ee 'k iek buuntchies gepo°ft
van 't sneûchties vroeg tot loet' ien den oeven
en °os ze g'riet woeren, giete'k z'ien mien mande
om tuus te verkuupen ier en doer te lande

Auvera°st waase 'k iek preesent
mei mien wiet fraskie en mien mutse
een klien betse schief ouver mien uuft

Kielous en kielous eek iek gedreigen
ien mijn mande aan ne riem ouver miene schouwer
en tuus roepen: 't ees reklaame
Buuntchies Nuitchies, ne ghiele kielou vuir ne frang
't zen de leeste, 't zen te beeste,
proeft er ne kier vaan, 't ees precies heespe

Iek stond aan a° de cinemats:
an 't Fiestpala°s, de Concordia, d'Harmonie en de Familia
...en a°hst ba° waas uuk mei kieren aan d'Ouwe Zoele,
den Taap of aan de Patria

Iedere zondaag aachternoene stapte 'k iek noer de foetba°
noer den Assa of noer de Club
en oost doeraachter nie te loete 'n waas
drenkteg'iek noog een glaas ien ne cafei of ien den pub

Ja°ja°, Buuntchies Nuitchies ... 't ees lange lein
moer na°en tuus moe 'k er toog noog ne kier op pa°zen
ienteusen groeit er wui a° geess o°p miene ba°k
moer mei 't Ronssies Geklapt va°k noog aaf en toe ne kier in de pra°zen

Kom, madam, meniere, houwd a° bo°ze oupen
'k goe oi gela°k vroeger, nog ne kier een puite buuntchies geiven,
zuu goede mij vuir de reest van den oeven
zeikerst nie vergeiten.

**vrij naar een gedicht van José Plume
door Paul Beeckman & Daniël Vandenhoucke**

Dat ben ik, die jongen...

*Dat ben ik die jongen,
In een grijze plus-four op een Franse fiets
op weg naar de duinen, met kortgeknipt haar
en pratend met mijzelf.
Dat is een leeuwerik, en dat zijn boterbloemen.
Ik heb het warm.
Ik weet niet goed of ik wel weet wat ik daar zoeken moet.*

*Het wordt al laat,
Ik ben in een sloot gereden, mijn ketting brak.
Ernstig loop ik met mijn fiets naar huis.
Ik kon er niets aan doen.*

*Ik wil die jongen strelen als ik thuiskom,
mijn handen in mijn natte, zwarte haar,
mijn lippen op mijn stijf gesloten mond.
Maar ik ben schuwer dan ik dacht
en weet niet wie ik ben.
Ik loop voor mijzelf weg
en verdwijnt door een deur.
Ik zie die jongen niet meer terug.*

Toon Tellegen

door dramastudio - dramalab - harpklas

Weggaan

*je moet geen afscheid nemen
je moet het huis verlaten
zonder om te kijken*

*je draagt het warm en wakker
bewoont het ook afwezig
je moet geen afscheid nemen*

*in door tijd verkleurde bladen
blijven woorden
krachtiger dan daden*

*in mei bloeien de bomen
ook de oudste boomgaard
staat in gloed*

*je moet geen afscheid nemen
je moet het huis verlaten
zonder om te zien*

**Jozef Delue
door Octo+**

Meisjes

*Zo handig in hun alledaagse praten
rusten zij aan zij, een rij van jonge huid
en zachte haren in die al te hete zon*

*Duingras kietelt hun benen en hoog
klinkt de pas bedachte lach die meeuwen
steeds verschrikt doet overkomen.*

*Van kop tot teen onaangeraakt
liggen zij, met allemaal dezelfde stem
dezelfde moeder te bespreken.*

*Wat ze zoal zijn telt alle eeuwicheden
in hen op. Dat stil en zonbeschenen delen van
leeftijd, lichaam, zonnebrand.*

*Maar over het zand lijkt een vreemd,
steeds lager grommen aan te zwellen
en jaagt een rilling door de rij.*

*Elke seconde komen de jongens
op onverbidelijke brommers
in grote golven dichterbij.*

Ester Naomi Perquin
door door dramastudio - dramalab - harpklas

Het opperhoofd spreekt

Gij vraagt van mijn volk de plek waar het leeft aan u te verkopen.

ik begrijp het niet

*wij zijn deel van de aarde en de aarde is deel van onszelf, de bloem onze zuster,
het paard onze broeder, de lucht onze adem, het water ons bloed*

*wij zijn mensen en niet meer dan dit, deze plek doet ons komen en gaan zoals een
moeder dat doet, zij geeft ons een lichaam en neemt het terug in haar schoot*

*wij verdwijnen zoals de nevel vlucht voor de zon en de zon voor de nevel, maar
onze doden blijven, als zand, water en wind, zij hebben hun plek lief zoals ook de
plek hen liefheeft*

*Gij vraagt van mijn volk de plek waar het leeft maar Gij vraagt om iets wat mijn
volk niet bezit, zoals het leven de mens niet bezit en de mens niet het leven*

*ik zal met mijn volk vergaderen over onze woorden tot U voordat Gij komt om mijn
volk te doden en deze plek te verwoesten*

ik begrijp het niet

maar onze woorden zullen blijven als de sterren.

Rutger Kopland

door Filip Vandemeulebroecke, Niels Lingier, Dieder Van Obbergen

Wie zal de vriend zijn van mijn vriendin

*Wie zal de vriend zijn van mijn vriendin,
de baas voor mijn hond, het kind in mijn jeugd,
de oude man bij mijn dood, wie zal dat zijn als
ik het niet ben? Jij? Ach kom, jij bent niets*

*dan twee ogen, die zien wat ze zien, jij
bent niets dan het uitzicht: een zon schijnt,
een appelboom bloeit, een stoel staat in
het gras; vreugde, verdriet, weet jij veel,*

*uitzicht. Maar wie zal mijn liefste grijs en
ziek laten worden, er voor zorgen dat de hond
jankt, het kind huilt, en de dood komt? Wie
zal de appelboom laten verkommeren, de stoel
voorgoed laten staan in de regen? Iemand toch
zal toe moeten zien dat alles voorbij gaat.*

Rutger Kopland

door Werner Verweken

Vermoeidheid

*Als wij, de grote mensen, moe zijn
Van het praten met elkaar,
Als wij moe zijn van het slapen
Met elkaar, het wandelen
En handeldrijven met elkaar,
Het tafelen en oorlogvoeren*

*Met elkaar, als wij zo moe zijn
Van elkaar, van het elkaren
Van elkaar, dan zetten wij de kat
Op onze schouder, gaan de tuin in
En zoeken de kinderstemmen achter
De hoge hagen en in de boomhut.*

*En zwiggend leggen wij onze vermoeidheid
In het gras, en de jaren die zwaar
En donker sliepen in de zoom
Van onze jas ontbloten zich daarboven
In een jongenskeel en dansen op
En neer in een vochtige meisjesmond*

*Als wij, de grote mensen, moe zijn
Van het praten,
Van het praten,
Van het praten met elkaar,
Gaan wij de tuin in en verzwijgen ons
In de kat, in het gras, in het kind.*

Leonard Nolens

De Vlaamse dichter Leonard Nolens is overleden op 26 december 2025 op 78-jarige leeftijd.

Hij wordt beschouwd als een van de belangrijkste dichters uit het Nederlandse taalgebied.

**Sedert 2004 organiseert de Cultuurraad Ronse in samenwerking
met de dienst Cultuur ieder jaar een poëtische happening
op mooie en verrassende plekjes van de stad.**

2004

'Poëzie in de sneeuw' op de grote markt: tekst uit het gedicht van de stad.

2005

'De roze golf': poëziebus – broodzakken met gedichten – posters met gedichten in het station – roze wolkjes met het winnend gedicht op vijver van het Bruulpark - Plaatsen van een vers (in spiegelschrift) op de vijver van de Bruul.

Bert Kruismans met "België voor beginners".

2006

Wandeling in het centrum met poëzie op historische plaatsen.

Antje De Boeck met aan de piano Karl van den Dooren.

2007

'Poëzie in en rond Sint-Martinus'.

Kristien Hemmerechts met gedichten van haar overleden man Herman De Coninck.

2008

'Poëzie op zolder' ((Hospice Canfijn).

Chris Lomme met "Mijn leven langs de poëzie.

2009

"In beweging" in de Academie.

Hubert Damen met "De tango van het blote kontje".

2010

"Poëzie in en om het stadhuis".

Pjeeroo Robjee, Ben Sluys en Jan Declair

2011

"Tussen hemel en aarde" in het klooster van Sancta Maria.

Joke Van Leeuwen, en muzikale intermezzo o.l.v. Skrin Van de Walle

2012

"Stoom" in en rond het station

Merel De Vilder met begeleiding van Dick van Der Harst.

2013

"Muziek" in CC De Ververij, het nieuwe culturele hart van Ronse

Poëzie met **Bob De Moor** en muzikale begeleiding o.l.v. Arne Van Dongen.

2014

"Bij ons thuis" langs en in merkwaardige huizen.

Poëtische en muzikale ontdekkingsreis door **Peter Holvoet-Hansen en Peter Vermeulen**.

2015

Wandeling in "De schaduw van Nassau", het verdwenen majestueus kasteel.

Concert "Lief en leed" van **Zjef Vanuytsel** en Micheline Van Hautem.

2016

Herinneringen “Van Naald tot Draad” op de campus van TIO3.

Singer-songwriter **Jonas Winterland** brengt broze, zachtmoedige liedjes.

2017

“Vuur” met vurige poëzie in en rond de brandweerkazerne.

Concert met **Martine De Kok en Band**.

2018

Nostalgie met “Back to school” in het St Antonius college.

Johan Verminnen en trio brengen klassiekers uit het collectief geheugen.

2019

“Vitrine” wandeling langs etalages en winkelruimtes in het centrum.

Esmé Bos en Bart Voet brengen hun “Lied”.

2020

Langs containerdorp op de site van CC De Ververij wordt het een confrontatie met het “Onderweg” zijn op alle mogelijke manieren

Bart Herman zorgt voor een intimistische muzikale afsluiter.

2021

Een wondermooie **digitale wandeling langs mooie plekje in de stad**.

Ook in “Breekbaar” coronatijden maakt creativiteit van de nood een opportuniteit.

2022

Met “Veerkracht” en een prachtige **digitale ode aan de stad** en de poëzie keren we terug naar normale omgangsvormen.

2023

De Muzen in de stad vieren 20 jaar “Feest” van De Passage via historische gebouwen tot “CC De Ververij”.

Frontman **Geert Verdickt van “Buurman”** brengt met “Vuurman” songs en sfeer naar het podium, aangevuld met Buurman-klassiekers.

2024

“Ergens ooit een vrouw”: wandeling in de dorpskern en het domein ‘Nitterveld’ in Louise-Marie.

Riet Muylaert zingt Liesbeth List met Stefan Wellens en SunSunSun String Orchestra

2025

“Sotternijen” in een origineel decor van galerijen, werkhallen, woningen en vervallen gebouwen in de omgeving van

Muzikaal slot van het **trio Elly Aerden, Maarten Decombel en Jan Van Rossem** met hun project “Déjà Vu”.

2026

“Metamorfose” in allerlei vormen met poëzie, muziek en acts in de vroegere lokalen van het bekende Ronsisch bedrijf Alsico.

Afsluitend, muzikale, poëtische voorstelling “De Jaren”: een eigentijdse mix van indie-folk, kleinkunst en Nederlandse pop door de Antwerpse groep **Wendy**.

GEDICHTEN van de stad RONSE.

2004 Catherine Van Ongevalle (Ronse)	Zal ik het blauw zijn
2005 Hélène Claëys (Ronse)	En nog ruik ik je
2006 Bart Wallays (Oudenaarde)	Weg van poëzie
2007 Paul Baekeland (Maarkedal)	Een vogel vlucht
2008 Tine Mortier (Avelgem)	Het knalt en het giert
2009 Hein van der Schoot (Nederland)	Hiernaast
2010 Vera De Brauwer (Maarkedal)	Druppelsgewijs
2011 Valérie Mattelin (Ronse)	Tussen hemel en aarde
2012 David Huyghe (Ronse)	Rakelings
2013 Laure Van Renterghem (Ronse)	Doof zijn
2014 Hervé Deleu (Menen)	Nachtvlinder
2015 Hilde De Cock (Aspelare)	Liefde
2016 Rik Dereeper (Kortrijk)	Plat Verlangen
2017 Jonas Beckers (Heverlee)	Vloeibaar tussen vuur
2018 Monique Bol (Kapellen)	Taal
2019 Patrick Cornillie (Lichtervelde)	Het daghet
2020 Kenneth Swaenen (Berchem-Antw.)	Wintergroen
2021 Annette Akkerman (Maarsen.Ndl)	Porselein
2022 Anne-Marie Steenbergen ('s Hertogenbosch-NL)	Onverveerd
2023 PJ Kruizinga (Groningen)	Dansvloer
2024 Kris De Lameilleure	Van alle reis terug
2025 Augustin Grenné (Borgerhout)	Oestermes
2026 Philip Hoorne (Wevelgem)	Bij het oude

**kunst
academie
vlaamse
ardennen**

DE VERVERIJ
CULTUURCENTRUM RONSE

OXFAM
Wereldwinkels

beCbank

Patrice Dutranoit
Zelfstandig Agent

Abeelstraat 33, 9600 Ronse
055 21 62 63

DVV Zakenkantoor VLAR bv

Wijnstraat 31 9600 Ronse
055 209541
Herreweg 42 9660 Brakel
055 422350

Poperstraat 5a
Ronse
055-49 50 68
info@optieksocie.be

SPNG.BE

DIGITAL DESIGN
& DEVELOPMENT

DV CIVIL BV
privé expertises
Wodecqstraat 15 Ronse
0493 49 32 14

BNP PARIBAS

Volg ons op...

stad met uitzicht